

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **M. L.,**
bytem X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2021, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 71 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 9. 7. 2021, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy

sociálního zabezpečení Mladá Boleslav (dále jen „OSSZ“) ze dne 29. 6. 2021 žalobce nebyl invalidní.

2. Žalobce v žalobě nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Namítl, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě s ohledem na nesouhlas žalobce s posouzením zdravotního stavu navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Při jednání soudu dne 28. 3. 2022 žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalobce se z jednání omluvil.
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Ze správního spisu plyne, že s žalobcem byla dne 10. 5. 2021 na OSSZ sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od skončení výplaty dávek nemocenského pojištění. Dne 29. 6. 2021 byl jeho zdravotní stav posouzen posudkovou lékařkou OSSZ. Posudková lékařka dospěla k závěru, že se v případě žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byl bolestivý páteřní syndrom dle kapitoly XIII oddílu E položky 1 písm. a) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 5 %. Žalobce tedy nebyl shledán invalidním. Žalovaná na základě tohoto posudku žádost žalobce prvostupňovým rozhodnutím zamítla. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. V námitkovém řízení byl dne 6. 10. 2021 zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařkou žalované. Posudková lékařka žalované na základě nově doložených lékařských zpráv, zejména zprávy z ORL vyšetření ze dne 4. 10. 2021, dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla oboustranná těžká nedoslýchavost podle kapitoly VIII oddílu A položky 5 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Konstatovala, že v doložené dokumentaci nejsou uvedeny problémy v komunikaci. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 25 %. Žalovaná na podkladě tohoto posudku napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
7. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce

poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

9. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, a soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány MPSV. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
10. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
11. Soud při posouzení věci vyšel z posudku posudkové komise MPSV (dále jen „posudková komise“) ze dne 17. 2. 2021, který si dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, včetně žalobcem nově doloženého kardiologického nálezu MUDr. R. ze dne 20. 12. 2021. V posudku zrekapitulovala stěžejní lékařské zprávy a vyšetření (zprávu z plicní ambulance ze dne 20. 9. 2021, katetrizační vyšetření srdce ze dne 17. 9. 2021, kardiologické vyšetření ze dne 20. 12. 2021, zprávu z ORL ambulance ze dne 4. 10. 2021 a množství ortopedických vyšetření z období 17. 7. 2020 až 27. 9. 2021) a podrobně

popsala vývoj zdravotního stavu žalobce. Posudková komise shodně jako posudková lékařka žalované dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení podle kapitoly VIII oddílu A položky 5 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %. Uvedla, že se jedná o oboustrannou nedoslýchavost těžkého stupně dle posudkových kritérií (tj. se ztrátou slyšení v rozmezí 65–84 %), neboť žalobci byla diagnostikována pankochleární senzoneurální nedoslýchavost, dle Fowlera 74,6 % vpravo a 80,5 % vlevo, celkově 76 %, s dosažením uspokojivých komunikačních schopností při použití sluchadel. Vzhledem k závažnosti vlivu dalších zdravotních postižení posudková komise oproti posudkové lékařce žalované dále navýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů. Přihlédla k tomu, že žalobce trpí vícečetným postižením interního a ortopedického charakteru, zejména ischemickou chorobu srdeční, která by sama o sobě byla hodnocena dle kapitoly IX oddílu A položky 2 s nanejvýš 10% poklesem pracovní schopnosti, a dále bolestivým syndromem páteře, který posudková komise shodně s posudkovou lékařkou OSSZ hodnotila jako minimální funkčním postižení dle kapitoly XIII oddílu E položky 1 písm. a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobci byla diagnostikována též chronická bronchitida. Posudková komise zohlednila, že souběh chorob ovlivňuje pracovní rekomandaci. Nedoporučena byla práce s nadměrnou zátěží dolních končetin a páteře, tedy převážně vestoje, spojená s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivém mikroklimatu, přičemž pro srdeční postižení byla nedoporučena práce ve střídavých směnách s fyzickým přetěžováním. Posudková komise poukázala na to, že při páteřním postižení často doporučovaná profese denního vrátného či hlídače není uskutečnitelná pro dominující sluchové postižení. Vzala také v úvahu simplexně strukturovanou osobnost žalobce znemožňující smysluplnou rekvalifikaci. Z výše uvedených důvodů dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahovala 35 %, a šlo tedy o invaliditu prvního stupně. Datum vzniku invalidity stanovila dnem 4. 10. 2021 doloženým ORL nálezem, kdy v té době rovněž docházelo k rozvoji interní komorbiditity.

12. Soud považuje závěry posudkové komise za úplné a přesvědčivé. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotní dokumentace a komplexně zhodnotila zdravotní stav žalobce. Dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou určila shodně jako posudková lékařka žalované oboustrannou těžkou nedoslýchavost, kterou podřadila pod položku 1 písm. b) oddílu A kapitoly VIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Podřazení zdravotního postižení pod příslušnou položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity bylo náležitě odůvodněno. Pokles pracovní schopnosti v rozsahu 25 % odpovídá procentní míře poklesu pracovní schopnosti stanovené v příloze vyhlášky o posuzování invalidity pro danou položku. Posudková komise též přesvědčivě odůvodnila, proč bylo třeba vzhledem k působení dalších zdravotních postižení (zejména srdeční ischemie a bolestivého zádového syndromu) a jejich vlivu na pracovní rekomandaci přistoupit k navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o maximálně možných 10 procentních bodů, tj. na 35 %. Účastníci proti závěrům posudku nevznegli žádné námitky. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, či ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu

účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.

13. Soud na základě provedení dokazování tedy dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila v době vydání napadeného rozhodnutí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tedy vycházela při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového stavu, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila pouhých 25 %, a napadené rozhodnutí je tedy nezákonné.
14. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná zahrne mezi podklady pro nové rozhodnutí též posudek posudkové komise ze dne 17. 2. 2021 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Soud neprovedl důkaz lékařskou zprávou MUDr. R. z kardiologické ambulance ze dne 28. 2. 2022, neboť pro posouzení věci je rozhodující stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), jenž byl dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise, která měla k dispozici též lékařskou zprávu MUDr. R. ze dne 20. 12. 2021, z níž vycházela.
16. Soud připomíná, že budou-li žalobcem v dalším řízení předloženy nové podklady (např. nové lékařské zprávy), bude třeba, aby se s nimi žalovaná v součinnosti se svými posudkovými lékaři vypořádala.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení tvoří náhrada poštovního, které dle obsahu spisu žalobce vynaložil v souvislosti s odesláním žaloby a omluvy z jednání. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Soud upozorňuje, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je v řízení podle soudního řádu správního vyloučeno použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. března 2022

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně